

Centrum-Demokraterne, som netop påpeger, at Det Mosaiske Troessamfund altid har været lydhør og altid har rettet sig efter gældende regler og altid har taget nyeste metoder i brug.

Jeg kan garantere hr. Hindrup Andersen, at i det øjeblik der er viden om, at noget dyr lider, og i det øjeblik der findes en slagtemetode, hvor det kan garanteres, at det ikke sker, er jeg helt sikker på – jeg kan kun tale for mit eget vedkommende, for jeg repræsenterer ikke grupperne – vil de pågældende grupper, eftersom jeg før talte om den dyreetiske standard i dette regelsæt, være de første til at tage de nye metoder i brug.

Så skal jeg endelig sige til fru Pia Kjærsgaard, som allerede har stillet et tilsvarende forslag i 1987 og allerede da var optaget af dyrenes velfærd, at hun altså ikke har sagt noget som helst om jagt og ikke forberedt noget som helst om dyretransporter, og dermed beviser fru Pia Kjærsgaard på ny, at hendes motiver er ondskabsfulde og tarvelige.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg må erkende, at det sidste var temmelig barsk, og derfor giver jeg en kort bemærkning til fru Pia Kjærsgaard, og så går jeg videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg skal gentage, hvad der lige er blevet sagt heroppefra, og jeg skal sige til hr. Arne Melchior, at han burde følge mere med i tingene. Jeg har ikke lyst til at liste de ting op, som jeg har gjort på det dyrevelfærdsmæssige område. Hr. Melchior burde følge med i dels, hvad der foregår her i Folketinget, og dels, hvad der foregår ude omkring. Hr. Melchior skal lade være med at tale om kalvetransporter til mig. Hvornår vil dyrevennen hr. Melchior komme med et initiativ, dyrevennen hr. Melchior, som siger, at han simpelt hen er dyreven, og at det ikke har noget med rituelle slagtninger at gøre? Hvornår har man set et initiativ herfra? Nej. Sådan behøver vi ikke at banke hinanden oven i hovedet.

Men jeg vil godt spørge medlemmerne af Folketinget, hvoraf rigtig mange har husdyr, f.eks. en hund, derhjemme: Er det ikke en helt human måde at aflive en hund på, at man giver den en sprøjte, så den derefter sover ind? Kunne man forestille sig at skære halsen over på en hund? Det ville nok være billigere end det andet. Kunne man forestille sig det, og ville det ikke være dyrplageri? Sådan er der jo så meget.

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt begynde med nogle bemærkninger til hr. Arne Melchior.

Jeg synes måske nok, at CD's ordfører var lidt rigelig højt oppe i bemærkningerne her fra talerstolen. Jeg har det selv sådan, at et ordvalg om forslagsstillerne som racisme, og – jeg tror, hr. Arne Melchior sagde det om Enhedslistens ordfører – at så vidste man jo, hvor man havde vennerne, kan jeg sådan set ikke rigtig bruge til noget. Det kan man godt have som noget overordnet, men man må altså også se på, hvad det er, vi har på dagsordenen. Jeg mener selv, at det må være sådan.

I øvrigt er jeg meget godt tilfreds med, at vi har religionsfrihed her i landet. Det har vi haft i mange år, og det mener jeg, at vi fortsat skal have, men jeg mener altså ikke, at det skal være på dyrenes bekostning. Det er at gå for vidt.

Så har jeg det i øvrigt svært med, at der er så mange, der skyder eksperterne foran sig i argumentationen om, hvorvidt dyrene har smerter, hvorvidt der er lidelser, og hvorvidt der er rædsel hos dyrene, når der bliver foretaget slagtning uden bedøvelse. Jeg har det selv sådan, at jeg vil foretrække at vurdere det ud fra det, jeg kender til dyr og slagtninger. Det er mindre et spørgsmål om, om der er flere eller færre videnskabsmænd, der nu udtaler sig om det ene eller det andet, eller om der er flere eller færre videnskabsmænd, der mener, at det videnskabeligt kan bevises, om der er smerter eller ej.

Jeg er ikke så meget i tvivl om, hvordan det er, når jeg ser på dyrene, og jeg vil godt her fra talerstolen give et eksempel på, hvordan det foregår, når mine egne tyrekalve bliver sendt på slagteriet. De bliver læsset løst på en lastvogn, de bliver kørt til slagteriet, hvor de bliver jaget ind i en drivgang, og inden dyrene opdager det, er der en slagter, der skyder dem med en bolt pistol i drivgangen, hvor den er blevet smal. Derefter bliver de så stukket, og blodet kommer af dem. Sådan foregår det altså i al almindelighed på kvægslagterier, og det må forekomme indlysende, at det er uden smerter og uden lidelse for dyrene.

Så er der den anden form, hvor der er nogle, der siger: Jamen med en meget skarp kniv kan man næsten ikke mærke, at halsen bliver skåret over. Nå, må jeg sige. Jamen så er det da lidt svært, at dyrene spræller så meget, som de gør. Hvis de nu ingen problemer har med det, og hvis de ingen smerter har, hvorfor står de så ikke bare stille, indtil de falder om? Og jeg kan meddele, at det gør de ikke.